

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pfleiderer AG

Pârât: Bundeskartellamt

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Amtsgericht Bonn — Interpretarea dispozițiilor de drept comunitar în materie de înțelegeri, în special a articolelor 11 și 12 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167), precum și a dispozițiilor coroborate ale articolului 10 alineatul (2) CE și ale articolului 3 alineatul (1) litera (g) CE — Documente și informații furnizate de candidații la clemență autorităților de concurență ale statelor membre în aplicarea unui program național de clemență — Eventuale efecte dăunătoare ale accesului terților la astfel de documente asupra eficacității și a bunei funcționări a cooperării între autoritățile care formează Rețeaua europeană a concurenței

Dispozitivul

Dispozițiile dreptului Uniunii în materie de înțelegeri și în special Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 101 TFUE și 102 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca o persoană prejudiciată printr-o încălcare a normelor de concurență ale Uniunii Europene și care urmărește să obțină daune interese să aibă acces la documentele referitoare la o procedură de clemență care îl privește pe autorul încălcării. Revine totuși instanțelor statelor membre, în temeiul dreptului lor național, sarcina de a determina condițiile în care acest acces trebuie acordat sau refuzat, prin evaluarea comparativă a intereselor protejate de dreptul Uniunii.

(¹) JO C 297, 5.12.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Nejvyšší správní soud — Republica Cehă) — Marie Landtová/Česká správa sociálního zabezpečení

(Cauza C-399/09) (¹)

(Libera circulație a lucrătorilor — Securitate socială — Convenție în materie de securitate socială încheiată între două state membre înainte de aderarea acestora la Uniunea Europeană — Stat membru competent să evalueze perioadele de asigurare realizate — Pensie pentru limită de vârstă — Prestație suplimentară acordată numai resortisanților și rezidenților unui stat membru)

(2011/C 232/09)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Marie Landtová

Pârâtă: Česká správa sociálního zabezpečení

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Nejvyšší správní soud — Interpretarea articolului 12 CE, a articolului 3 alineatul (1), a articolului 7 alineatul (2) litera (c), a articolelor 10 și 46, precum și a punctului 6 din partea A din anexa III, din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26) — Pensie pentru limită de vârstă — Determinarea statului membru competent să evalueze perioadele de asigurare împlinite — Repercusiuni ale reglementării comunitare asupra unui acord în materia securității sociale încheiat între două state membre înaintea aderării acestora la Uniunea Europeană

Dispozitivul

1. Dispozițiile punctului 6 din partea A din anexa III la Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 629/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2006, coroborate cu articolul 7 alineatul (2) litera (c) din acesta nu se opun unei norme naționale precum cea în cauză în acțiunea principală, care prevede plata unei prestații suplimentare față de prestația pentru limită de vârstă în cazul în care cuantumul acesteia, acordat în temeiul articolului 20 din Convenția bilaterală dintre Republica Cehă și Republica Slovacă încheiată la 29 octombrie 1992, în temeiul măsurilor destinate să reglementeze situația după sciziunea, la 31 decembrie 1992, a Republicii Federale Cehoslovace, este inferior celui care ar fi fost perceput dacă pensia ar fi fost calculată în temeiul normelor de drept al Republicii Ceha.
2. Dispozițiile coroborate ale articolului 3 alineatul (1) și ale articolului 10 din Regulamentul nr. 1408/71, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul nr. 118/97, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 629/2006, se opun unei norme naționale precum cea în cauză în acțiunea principală, care permite plata unei prestații suplimentare față de prestația pentru limită de vârstă numai resortisanților cehi cu reședința pe teritoriul Republicii Ceha, fără ca acest fapt să aibă în mod necesar drept consecință, din punctul de vedere al dreptului Uniunii, privarea de această prestație suplimentară a unei persoane care îndeplinește aceste două condiții.

(¹) JO C 24, 30.1.2010.